

PREDSTAVLJAMO VAM

KANDIDATE ZA REPUBLIŠKI ZBOR REPUBLIŠKE SKUPŠČINE

Območje 62. volivne enote, ki zajema krajevne skupnosti Milan Majcen, Hinko Smrekar in Šercerjevo, voli poslanca v republiški zbor republiške skupščine. Zbori volivcev so sprejeli kandidaturi Ivana Brumna in ing. Viktorja Nolimala za poslanca republiškega zbora republiške skupščine.

Ivan BRUMEN je rojen 1916. leta. Zaposlen je na gospodarski zbornici SRS. Imenovanega predlagamo na osnovi njegove dosedanje aktivnosti v samoupravnih organih skupščine, kjer je predsednik občinskega zbora. Kot odbornik uspešno vodi zbor volivcev na področju, na katerem je izvoljen. Na področju urejanja problemov komunalne samouprave mesta Ljubljane je zelo prizadeven, njegovi predlogi so pozitivni.

Po osvoboditvi je vseskozi opravljal razne funkcije v družbeno političnih organizacijah. Je član mestnega

sveta, član upravnega odbora Turistične zveze, član komisije za turizem pri izvršnem svetu in predsednik delovne skupnosti pri zbornici SRS.

V NOB je sodeloval od leta 1941 in je član ZK od 1949.

RAZGOVOR Z IVANOM BRUMNOM

Katere so — po vašem mnenju — najpomembnejše naloge poslancev v novi republiški skupščini?

Med najpomembnejše naloge nove republiške skupščine štejemo zakonsko ureditev vseh tistih vprašanj, ki jih je na področju izvajanja družbene reforme zvezna skupščina prepustila republikam. Pri tem mislim predvsem na zdravstveno in pokojninsko zavarovanje in organizacijo ter financiranje vzgoje in izobraževanja.

Katere so osnovne slabosti v našem dosedanjem razvoju turizma, gostinstva in sploh terciarnih dejavnosti in kaj predlagate za njihovo učinkovito odpravljanje?

Osnovna slabost v razvoju turizma je po mojem mnenju v tem, da smo doslej turizem preveč ocenjevali in razvijali samo preko gostinstva. Zamenjali pa smo večino drugih dejavnosti, ki so za uspešen turistični promet še bolj pomembne. To so: promet in zlasti ceste, trgovske in obrtne poslovalnice, posebno še delavnice za popravila motornih vozil ter komunalna opremljenost turističnih krajev.

Za uspešen in hitrejši razvoj terciarnih dejavnosti nam je najbolj potrebno spoznanje

(predvsem pri občinskih skupščinah), da razvoj industrije in prometa ter porast standarda zahtevajo sorazmeren razvoj vseh terciarnih dejavnosti, ki poleg tega omogočajo še razmeroma ugodno zaposlitev nove delovne sile, tudi ženske.

Šele na takem spoznanju se bodo rodili pametni razvojni programi za te dejavnosti. Ti pa bodo — vsaj upam — pomagali preusmeriti tudi miselnost bančnih krogov o tem, da je treba investirati tudi v terciarno gospodarstvo.

Kaj menite o kritiki, da imajo republiški poslanci premalo stika z volivci?

Osnovni stik poslanca z njegovimi volivci je v tem, da živi v okolju, kjer je bil izvoljen. S tem se neposredno srečuje z enakimi problemi kot njegovi volivci.

Menim, da fizično ni možno, da bi se poslanec udeležil vseh zborov volivcev ter sestankov krajevnih skupnosti in odborov Socialistične zveze v svoji volivni enoti, saj so ti zbori in sestanki praviloma na celotnem območju istočasno. Moral pa bi se večkrat udeležiti sej občinske skupščine, posebno takrat, kadar se obravnavajo vprašanja, ki so pogojena ali odvisna od rešitev republiške skupščine.

Popravek

Na 12. strani je v SOSE-SKI SS 1 — KS M. MAJ-CEN pomotoma izpadel znesek 112.000 pod točko 1. Bralce prosimo, da nam to oprostijo.

V 64. volivni enoti, ki zajema območje krajevnih skupnosti Šentvid, Podutik, Guncelje, Vižmarje, Stanežiče-Medno, Vižmarje - Brod, Smartno-Tacen, Gameljne - Rašica, Vodice in Bukovica - Šenkovturn, so na zborih volivcev sprejeli kandidaturi Zore Tomič in Ivanke Bukovec za poslanca republiškega zbora republiške skupščine.

Zora TOMIČ je rojena 1929. leta v Slovenski Bistrici. Diplomirala je na filozofski fakulteti na oddelku za sociologijo v Ljubljani.

Sedaj je zaposlena kot pomočnik republiškega sekretarja za zdravstvo in socialno varstvo. Je zelo aktiven član občinskega odbora SZDL in glavnega odbora SZDL. Z njeno pomočjo je občinski odbor SZDL organiziral razgovore o organizaciji zdravstva in varstva v občini. Njena stališča do teh problemov so napredna. Ves čas se

aktivno ukvarja z vprašanji in problemi sodobne družine, varstva otrok in dvojne obremenitve ženske. Za reševanje teh problemov daje konkretne predloge.

Z družbeno političnim delom je začela takoj po osvoboditvi v mladinski organizaciji mesta Maribor. Dalj časa je vodila tudi pionirsko organizacijo. Aktiven družbeno politični delavec je tudi v društvu Zveze prijateljev mladine. Prav tako aktivno dela v sekretariatu Konferencc za družbeno aktivnost žensk glavnega odbora SZDL Slovenije in v Društvu socialnih delavcev.

Član ZK je od leta 1948.

ZORI TOMIČ SMO ZASTAVILI NEKAJ VPRAŠANJ

Katerim nalogam nameravate posvetiti posebno pozornost kot republiški poslanec?

Menim, da so slehernemu med nami nekatera področja družbenega življenja bližja kot druga, da ima vsakdo večji interes za razvoj določenih področij in da ga prav tam bolj prizadenejo nerešeni problemi. Zaradi tega je bolj pripravljen sodelovati in prispevati svoj delež, da bi zadeve krenile naprej. Seveda pa za uspešno sodelovanje ni dovolj le dobra volja in želje, potrebno je tudi določeno znanje. Zato tudi ne morem obljubiti, da bi lahko z enako vnemo, znanjem, odgovornostjo in uspešnostjo sodelovala pri urejanju vseh družbenih problemov in pri izvajanju vseh nalog.

Meni so najbližja tista področja družbene problematike, ki se tičejo neposredno na-

(Nadaljevanje s 15. strani)

nje raznih delovnih organizacij, tako na območjih posameznih občin, kakor tudi na območju republike, v federaciji in celo v svetovnem merilu. Samo tako bomo lahko dosegali večje dohodka.

Kakšen pa bo vpliv tako uresničene gospodarske reforme na razna negospodarska družbena področja?

Tako uresničevanje gospodarske reforme, ki bo povečevalo dohodka, bo omogočilo bolj kot doslej lažje reševanje raznih komunalnih problemov, problemov vzgoje in izobraževanja, zdravstvenega in socialnega varstva, kulture in prosvete, znanosti, rekreacije itd.

Kaj pa tehnični napredek, ki naj bi bil temelj gospodarskega razvoja?

Res je, naj bomo še tako marljivi, naj si še toliko prizadevamo, naj delamo preko

delovnega časa, kljub vsemu temu ne bomo dosegli tistega gospodarskega učinka, ki ga omogočajo nove proizvodjalne metode in sredstva sodobne tehnike.

Znanosti in tehnike pa si ni mogoče zgolj izposojati in uvažati iz tujine, temveč je treba v njunem razvoju tudi aktivno sodelovati. Znanost in tehnika sta danes last celotnega človeštva. Povezovanje s svetovnim trgom zato ne pomeni kupovanja tega, kar drugi ceneje proizvajajo kot mi, in prodajanja tega, kar mi relativno ceneje proizvajamo, ampak predvsem vključevanje v osnovne tokove svetovnega tehničnega napredka.

Občani-proizvajalci bodo morali zaradi tega v svojih delovnih organizacijah zaposlovati razne strokovnjake v večji meri kakor doslej. Sami strokovnjaki pa morajo

prav tako razumeti, da samo njihove diplome še niso dokaz njihove koristnosti in produktivnosti, temveč da delavci cenijo samo konkretno korist, ki jo strokovnjaki stvarno prinašajo svoji delovni organizaciji z uvajanjem boljših metod dela in tehnoloških postopkov, kar se odraža v povečevanju njenega delovnega dohodka.

Ob vsaki priložnosti poudarjamo tudi to, da je delitev po delu eden izmed bistvenih samoupravnih pogojev, ki naj zainteresirajo vsakega proizvajalca za večjo produktivnost dela. V praksi pa se pri delitvi pogosto zatakne, ker ni objektivnih kriterijev za delitev po delu. Kaj menite o tem problemu?

Delitev po delu res lahko predstavlja najpravičnejše načelo delitve po učinku, toda le pod pogojem, da so izoblikovana enotna merila rezultatov delovnih prispevkov, tako posameznih delovnih

enot, kakor tudi posameznih proizvajalcev. In prav tu se zatakne, kajti enotna merila se lahko izoblikujejo le v pogojih relativne gospodarske ustaljenosti.

Iz vsega razgovora bi torej lahko zaključili, da uresničenje gospodarske in družbene reforme ni le stvar naših skupščin in njihovih zakonskih predpisov, temveč vseh občanov, ki se pojavljajo zdaj kot proizvajalci, zdaj kot izvoljeni člani raznih samoupravnih organov. Ali je to tudi vaše mnenje?

Vsekakor lahko naš razgovor pravilno zaključimo le s takšno ugotovitvijo. Napori za doseganje dinamične stabilizacije v našem gospodarstvu predstavljajo bistven element samoupravnega razvoja kot tudi krepitve ekonomičnosti poslovanja.

„Dinamična stabilizacija“ je sicer kratka in preprosta zahteva, ki jo v naših sklepih lahko hitro uzakonimo, toda

v praksi je zadeva precej drugačna. V praksi pomeni dinamična stabilizacija gospodarstva kompleksen proces.

Upam, da je nam vsem jasno, da ustalitve gospodarstva ne moremo doseči samo z zakoni naših skupščin, s pravilniki naših delovnih organizacij ali z drugimi vrstami pravilnih ukrepov gospodarske politike, temveč je za uresničevanje gospodarske stabilnosti potrebno predvsem sodelovanje vseh občanov, njihovih delovnih organizacij in vseh samoupravnih organov na vseh nivojih.

Postavljene cilje gospodarske ustalitve in sploh gospodarske in družbene reforme bomo torej lahko dosegli le, če bomo prav vsi vedno in povsod usmerjali svoje vsakodnevne odločitve k doseganju tega bistvenega skupnega cilja.

šega vsakdanjega življenja, naših vsakodnevnih skrbi in težav pa tudi potreb: od zdravstvenega varstva nas vseh, od vzgoje, izobraževanja in varstva otrok, do šolanja, poklicnega usposabljanja in zaposlitve mladine, do skrbi za starejše, nepreskrbljene občane in za vse tiste člane naše skupnosti, ki jim je potrebna pomoč družbe, da bodo živeli kot ljudje ali pa zrasi v prave ljudi.

Prav gotovo bom na teh področjih najbolj aktivna.

Vaši pogledi, stališča in program?

Prepričana sem, da smo na nekaterih področjih družbenega življenja storili mnogo premalo, celo manj, kot so nam omogočale naše gnotne razmere in terjale od nas potrebe in družbeni cilji, ki smo si jih postavili.

V naslednjem obdobju bo potrebna povečana osebna odgovornost glede uresničevanja ciljev družbene reforme, s katero želimo in hočemo postaviti stvari na pravo mesto, v prava razmerja in uveljaviti načelo delitve po delu.

Vendar pri tem ne bodo smele trpeti tiste dejavnosti, ki pomenijo naložbe v človeka in za človeka. Tu mislim predvsem na družbeno odgovornost in skrb za mlado generacijo, ki ji moramo zagotoviti v skladu z našimi možnostmi enake pogoje za vstop v življenje (šolanje, zdravstveno varstvo), ne glede na gnotni in družbeni položaj staršev. Poleg tega se mi zdi, da je res že čas, da dokončno uredimo vprašanja borcev ter rešimo njihove stanovanjske, zdravstvene in socialne probleme. Ni namreč dovolj, da smo samo ponosni na generacijo, ki je izbojevala revolucijo. To moramo priznati tudi z dejanji.

Skoraj nerazumljivo je, da v naši republici še nimamo z zakonom urejenega socialno varstvenega področja in da prepuščamo urejanje teh zadev in razvoj dejavnosti boljšemu ali slabšemu razumevanju občine, njenim materialnim možnostim in reševanje tako občutljivih zadev bolj ali manj strokovno usposobljenim ljudem.

Resneje se bomo morali zamisliti nad tem, da se naša slovenska družina številčno vedno bolj manjša. Poiskati bomo morali vzroke. Po mojem mnenju napačno sodimo roditelje, da imajo raje visok življenjski standard kot pa otroke. Prav gotovo pa starše skrbi, zlasti tiste, kjer sta zaposlena oba, kdo in kako jim bo pomagal, da bodo otroci zrasi v koristne člane naše skupnosti, njim in nam v ponos. In tako se bomo morali odločiti in zavestno odmeriti večji delež za otroško varstvo, pa tudi za pomoč družinam z več otroki ali s slabim gnotnim položajem.

Ob različnih problemih imamo različna stališča in svoje osebne poglede nanje. Dolžnost poslanca je, da se posvetuje s svojimi volilci in na osnovi tega izoblikuje svoja stališča, ki jih zagovarja v predstavnem organu.

Ivanka KUKOVEC je rojena 1926. leta v Vurbergu pri Ptujju. Sedaj je zaposlena v Iskri Pržan kot socialni delavec.

Delo, ki ga opravlja v družbeno političnih organizacijah in samoupravnih organih, opravlja z veliko zavzetostjo in preudarnostjo. Je zelo aktiven član občinskega komiteja ZK Ljubljana-Siška. V podjetju je predsednik delavskega sveta. Leta 1955 je bila predsednik upravnega odbora podjetja. Od leta 1958-1963 je bila republiški poslanec v takratnem zboru proizvajalcev.

V polni meri skrbi za lastno izpopolnjevanje na družbeno političnem kot tudi na strokovnem področju. V letu 1962 je zaključila študij na Višji šoli za socialne delavce.

Za svoje aktivno delovanje je bila tudi večkrat odlikovana. Član ZK je od leta 1946.

IVANKA KUKOVEC ODGOVARJA NA NAŠA VPRAŠANJA

Katerim nalogam nameravate posvetiti največ pozornosti kot republiški poslanec?

Posvetiti se nameravam predvsem tistim nalogam, ki jih bodo pred mene postavljali volilci, saj se v polni meri zavedam, da sem odgovorna le volivcem. Se posebej se želim posvetiti nalogam iz področja zdravstvenega in socialnega varstva, ker mi to tudi posebej leži in ker se zavedam, da je to področje še neurejeno.

Kako jih nameravate izvajati in kaj v zvezi s tem pričakujete od občanov?

Izvajati jih seveda moram v smislu priporočil, sklepov predpisov in drugih aktov skupščinskih organov, vendar pa vse to ob podpori in po željah občanov. Tu seveda želim tesno odelovati z občani, ki imajo pravico zahtevati od mene reševanje raznih problemov.

Kakšnih oblik sodelovanja z občani bi se posluževali, da bi bilo to sodelovanje najbolj uspešno?

Želela bi predvsem predložitvino sugestije volivcem.

NOVOIZVOLJENI POSLANCI V ZBORE REPUBLIŠKE SKUPŠČINE

V gospodarski zbor republiške skupščine je izvoljen MIRAN GOSLAR

Miran GOSLAR je bil rojen 1928. leta v Ljubljani. Z dosedanjim delom predsednika občinske skupščine Ljubljana-Siška je dokazal, da pozna problematiko gospodarstva zelo dobro. Zelo uspešno probleme s tega področja tudi rešuje. V interesih gospodarske in družbene reforme je nepopustljiv.

Je diplomiran ekonomist. Zaposlen je v Komunalni banki na vodilnem položaju deviznega oddelka in opravlja poleg tega — kot amater — dolžnosti predsednika občinske skupščine. Je član mestnega sveta, kjer aktivno sodeluje pri reševanju problemov nove komunalne ureditve Ljubljane.

V NOB je sodeloval kot aktivist od leta 1942. in je član ZK. Predviden je za vodilno funkcijo v gospodarskem zboru republiške skupščine.

INTERVJU Z MIRANOM GOSLARJEM

S čim bi lahko primerjali gospodarski zbor republiške skupščine in v čem je njegova vloga?

Gospodarski zbor republiške skupščine je (po svoji vsebini dela in sestavi poslancev) v nekem smislu delavski svet celotnega slovenskega gospodarstva. Njegova vloga ni v tem, da je najvišji in najbolj reprezentativni delavski svet, temveč predvsem v tem, da obravnava gospodarsko problematiko z najširših vidikov in vodi račune o interesih slovenskega gospodarstva kot celote, zlasti glede njegovega mesta v jugoslovanskem in

mednarodnem gospodarskem prostoru.

Katere so najpomembnejše naloge gospodarskega zbora v naslednjem obdobju?

Teško je naštevati najpomembnejše naloge gospodarskega zbora ali jih celo razvrščati po prioritetenem redu. Gotovo pa je, da moramo pričakovati od njega predvsem usmeritev v reševanje tistih vprašanj — seveda poleg sistemskih — kjer gre za osnovna interesna področja slovenskega gospodarstva, ali drugače rečeno, za tista področja, kjer si lahko obetamo najbolj ugodne rezultate, ki istočasno ustvarjajo pogoje za razvoj tudi vseh drugih spremljajočih dejavnosti. Mislim predvsem na industrijo z visoko stopnjo obdelave in udeležbo visoko kvalificiranega dela, na razvoj zunanje trgovine, pri tem tudi na zunanje-trgovinske, trgovske in sorodne organizacije (transport, skladišča, špedicija), na razvoj kvalitetne cestne mreže in širjenje vseh vrst turističnih kapacitet.

Uspehi gospodarjenja in razvoj nacionalnih ekonomij zavisijo od vrste dejavnikov. Vloga gospodarskega zbora je brez dvoma v povezovanju teh dejavnikov in v samoupravnih iniciativah, ki naj gospodarski potencial delovnih skupnosti, bank in družbeno političnih skupnosti združujejo v poslovnih integracijskih naporih.

To je seveda najtežje področje, saj vključuje borbo proti vsemu, kar teži nazaj, proti zapiranju za tovarniške

ograde, proti samozadovoljstvu in primitivnim improvizacijam, ki se zadovoljujejo s trenutnimi uspehi, proti nesposobnim in nestrokovnim kadrom, ki se krčevito drže svojih pozicij, proti uravnolovskim teorijam, ki zavirajo ustvarjalne pobude dobrih delavcev, proti lokalističnim in provincialnim težnjam, ki vidijo ves smisel družbenih prizadevanj le v razvoju svojega lastnega kraja ali področja, proti sentimentalnosti, ki ho-

če vsakogar reševati za vsako ceno, pa naj bo družbeno produktiven ali ne.

To so pravzaprav področja, kjer se bije bitka za reformo, često brez velikih besed, zato pa včasih z ukrepi in rešitvami, ki so boleči in malo popularni.

Nadaljevanje na 18. strani

V soboto, 25. marca, je občinski odbor SZDL Ljubljana-Siška organiziral razgovor s kandidati za poslance republiške skupščine.

Predsednik občinskega odbora SZDL, Marko Svete je navzoče seznanil s potekom predvolivne aktivnosti, predsednik občinske skupščine, Miran Goslar, pa je podal poročilo o dosedanjem razvoju naše občine.